

Bilag.

Til

Landsstinget.

Efter at det af Folkethinget vedtagne Forslag til Lov om Anlæg af en Jernbane fra Ebeltoft til en Station paa Aarhus—Nyom Banen har været til 1ste Behandling i Landsstinget, hvorefter Medsættelse af et Udvalg vedtoges, har det her i Ebeltoft bestaaende Jernbaneudvalg troet at turde henvende sig til det høie Landssting med nærværende Andragende.

Først og fremmest tør det være os tilladt at udtale vor største Tak for den Velvillie, hvormed Lovforslaget er blevet modtaget i Landsstinget, idet vi haabe, at denne velvillige Stemning maa bevares for Sagen paa de videre Stadier, den har at tilbagelægge.

Som nærmere er udviklet i et Andragende, der i 1884 indsendtes til Indenrigsministeren fra Ebeltoft Byraad, Bestyrelsen for Ebeltoft Landsogn og Draaby Sogneraad, og som mulig findes blandt de til Lovforslaget hørende Aktstykker, er der saavel for Ebeltoft Kjøbstad som for de omliggende Landsogne paa Grund af deres isolerede Belliggenhed en stor Trang til at opnaae en Jernbaneforbindelse, og Mlemperne ved den isolerede Belliggenhed føles stærkere, efterhaanden som Jernbanenettet udvides, saa at næsten alle Kjøbstæder indbefattes under det; medens vore tre Nabobyer: Aarhus, Randers og Grenaa have faaet et betydeligt Opving ved Anlægene af Randers—Grenaa og Aarhus—Nyom Banerne, er Ebeltoft i en stadig og sikker Tilbagegang, hvorpaa der formentlig itkun vil kunne raades Bød ved et Jernbaneanlæg, der atter vilde stille Forholdet lige mellem os og Nabobyerne, saa at en Del af det Opland, der naturlig hører til Ebeltoft, men er blevet draget noget bort derfra, paany vilde blive knyttet til Byen, og for Landsognenes Vedkommende vil den gavnlige Betydning for samme af et Baneanlæg formentlig kunne anses for utvivlsom. — Ligesom der derfor allerede for lang Tid tilbage har i Kjøbstaden været vedtaget et ikke ringe Tilskud til Anlæg af en Jernbane, saaledes have ogsaa de nærmeste Landsogne vedtaget Tilskud for deres Vedkommende, og det Samme har ligeledes været Tilfældet med nogle af de fjernere Landsogne, og ligesom der med Hensyn til Kjøbstaden med Sikkerhed kan gaas ud fra, at den er villig til at yde et større Tilskud end det oprindeligt vedtagne, naar en bestemt Udfigt aabner sig til at faae et Baneanlæg gennemført, saaledes tør vi antage, at under denne Forudsætning det Samme vil kunne ventes fra de nærmeste Landsogne, ligesom vel ogsaa de fjernere Landsogne, naar Balget kom til at foreligge mellem nu at opnaae en Jernbaneforbindelse, eller at Sagen skulde udsættes til en ubestemt Fremtid, vilde gaa med til yderligere Tilskud.

Selv med den bedste Villie fra Kommunerens Side til at yde Tilskud vil deres Evne dog ikke kunne række videre, end at det, for at et Jernbaneanlæg her paa Egnen skal kunne opnaaes, vil være nødvendigt, at der af Statskassen ydes et saadant Tilskud — 80,000 Kr. pr. Mil —, som i Lovforslaget foreslaas, og vi tillade os derfor allerærbødigst at anholde om, at Lovforslagets Bestemmelse om det nævnte Tilskud maa blive vedtaget af det høie Landssting.

Jernbaneudvalget i Ebeltoft, den 14de December 1889.